

*L. Gy. Szeged.* A két verset nem közölhetjük, mert bizony gyöngék. Ne kívánja, hogy rokonszenvéért ilyen nagy árt fizessünk. A régi, hű olvasókat, akikből — kérdés nélkül legyen mondva — a *Délmagyarország*-nak szép táboravan, mi nem azzal rekompenzáljuk, hogy a verseiket közöljük, hanem hogy jó lapot adunk nekik. — *Bérlő.* 1. Semmi esetre sem tehetjük meg, hogy érdekében Almássy Endrénél interveniáljunk. A művezető ur ugyanis a legkisebb hajlandóságot sem mutatja arra, hogy akár elindokolt és alapos kritikának, akár az egyre elégedetlenebb bérlőknek az óhajait figyelembe vegye. 2. Olyan kívánság ellen, hogy mi más lapok dolgaiba avatkozzunk, a leghatározottabban tiltakozunk. 3. Almássy három évre kapta meg a színházat. Azokból, amiket már a közönség is lát és azokból, amiket még csak mi látunk, az a határozott véleményünk alakult ki, hogy Almássy nemcsak a következő három évre nem kapja meg a színházat, — igazán kár ilyen messzire menni — de az első három évet sem tölti ki Szegeden. Aki állandósulni akar egy nagy városban, annak igazán produkálni kell és Almássy csak botrányokat produkál. 4. Bérlétét akár minden este eladhatja. Annál, amit ír, nem adhatunk jobb tanácsot.